

Enskild motion

Motion till riksdagen 2017/18:1692

av **Jan Lindholm (MP)**

Rättvis beskattning av boende

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av en rättvis beskattning av de olika upplåtelseformerna för boende och tillkännager detta för regeringen.

Bakgrund

Våren 2010 diskuterades frågan om orättvisor i skattebelastning mellan de olika upplåtelseformerna kort i civilutskottet under ett möte. Samtliga partiernas företrädare var eniga om att det är orimligt att skattesystemet skall styra val av boendeform. Till min stora förvåning har dock inget skett på detta område i riksdagen.

Företrädare för hyresgäster, bostadsrättsinnehavare och privata fastighetsägare tog dock snabbt tag i frågan och arbetade fram en rapport som redovisade hur orättvisan konkret ser ut. Den rapporten sändes självklart till partierna men gav inte heller den någon reaktion.

Kortfattat kan man säga att den som hyr sin bostad betalar ungefärligen 2 000 kr mer i skatt för sitt boende varje månad än den som äger en motsvarande bostad.

Tidigare behandling

Förslag identiska med detta har avslagits av riksdagen med utskottets motivering att ett stort antal utredningar pågår som påverkar denna fråga. Man kan undra hur länge ett utskott kan motivera ett avslag med ett sådant argument. Någon gång borde politiken våga ta tag i en så avgörande fråga som hur val av upplåtelseform påverkas av skatter.

En granskning visar även att ingen av de utredningar som utskottet genom åren motiverat avslagen med berör frågan om skatteneutralitet mellan upplåtelseformerna. Uppdragen handlar mer om att varje upplåtelseform för sig skall ges så förmånliga förutsättningar som möjligt.

Motivering

Självklart är detta inte en enkel fråga. Till att börja med kan man utgå från att uppfattningen om vad orättvisa är skiljer sig åt mellan de olika parterna. Sedan är det ju alltid någon som skall betala om andra skall få lägre kostnader. I detta fall är det tämligen tydligt att det är villaägarna och bostadsrättsinnehavarna som får höjda kostnader. Hur det kan lösas vill jag inte konkret ange eftersom det då blir ett motiv att avslå motionen.

De komponenter det handlar om är bland annat ränteavdraget som på grund av de låga räntorna nu inte väger så tungt för den som har ett ägt boende. Det vore därför lämpligt att under en sådan lågränteperiod trappa ner avdraget. Miljöpartiet har länge drivit frågan utifrån förebild från Storbritannien. Jag vet att detta är något som en längre tid har diskuterats på Finansdepartementet och att många partier har funderingar kring frågan om en lämplig takt för en sådan nertrappning.

En annan komponent är självklart fastighetsavgiften eller om man så vill fastighetsskatten som numera är avskaffad. Kopplat till en större skattereform skulle det vara möjligt att införa en ny fastighetsskatt som inte utgår från taxeringsvärdet. Motivet för en fastighetsskatt är att i en allt mer globaliserad värld så är det inte så många skattesubjekt som är så stabila fastigheter. I takt med att allt fler medborgare blir globala i så måtto att dom bor i ett land, har sin inkomst i ett annat land och stor del av sin konsumtion i ett tredje så blir det allt svårare att finansiera det allmänna utan nya stabila skattesubjekt. Fastighetsskatt eller en fastighetsavgift i någon form måste då förmodligen bli den metod som används för att till större del än idag finansiera staten och välfärden.

Att minska löne- och konsumtionsskatterna till förmån för en finansiering av samhällets kostnader via fastigheter i någon form skulle troligen även innebära mindre möjligheter till fusk vilket är bra för skattemoralen.

Förslag till åtgärd

Mot bakgrund av det ovan anförda menar jag att riksdagen trots frågans svårighetsgrad skall ge regeringen till känna som sin uppfattning att en prioriterad fråga i en framtida skattereform måste vara att orättvisorna i beskattningen av de olika upplåtelseformerna upphör.

Jan Lindholm (MP)